

दक्षिणाचारः, पुं, (दक्षिणोऽप्रतिबल आचारः ।)
आचारविशेषः । यथा,—

“सधर्मनिरतो भूत्वा पञ्चतन्त्रेन पूजयेत् ।
स एव दक्षिणाचारः शिवो भूत्वा शिवां यजेत् ॥”
इत्याचारभेदतन्त्रम् ॥

(एतदाचारोक्तकर्मादिकं वाभाचारवत् कठोर-
तरं न । तथाच काशीराजप्रयोगैतदक्षिणा-
चारतन्त्रे ।

“दक्षिणाचारतन्त्रोक्तं कर्म तच्छुद्धवेदिकम् ॥”
दक्षिणोऽनुब्रूतः साधुराचारो व्यहारी यस्य ।
शिष्टाचारविशिष्टे, त्रि । यथा, महाभारते ।
४ । ५ । २७ ।

“दक्षिणां दक्षिणाचारो दिशं येनाजयन्
प्रभुः ॥”)

दक्षिणातु, अ, (वसव्यागतो रमणीयं वा । दक्षि-
णस्यां दिशि दक्षिणस्या दिशः दक्षिणा वा
दिक् इति । “उत्तराधरदक्षिणादातिः ।” ५ ।
३ । ३४ । इति आतिः ।) दक्षिणस्यां दिशि ।
इत्यमरटीकायां रायसुकुटः ॥

दक्षिणापथजन्मा, [न] पुं, (दक्षिणा दक्षिणस्यां
दिशि यः पत्याः तत्र जन्म यस्य ।) जाति-
विशेषः । यथा, महाभारते । १२ । २० । ७ । ४२-४५ ।

“दक्षिणापथजन्मानः सर्वे नरवरात्मकाः ।
गुह्याः पुलिन्दाः शूद्राः चुचुका मद्रकैः सह ॥
उत्तरापथजन्मानः कीर्तयिष्यामि तानपि ।
यौनकाजोगाम्बाराः किराता वन्दरेः सह ॥
एते पापकृतस्तात ! चरन्ति पृथिवीमिमाम् ।
श्रपाकवलग्रधानां मधुर्माखी नराधिप ! ॥”
नैते कृतयुगे तात ! चरन्ति पृथिवीमिमाम् ।
जेताप्रभृति वर्हन्ते ते जना भरतर्षभ ! ॥”

दक्षिणासुखः, त्रि, (दक्षिणा दक्षिणस्यां दिशि
सुखं यस्य ।) दक्षिणदिङ्मुखः । यथा,—

“अमाह्वानं गद्याश्राद्धं दक्षिणासुखभोजनम् ।
न जीवत्पितृकः कुर्व्यात् कृते च पितृहा भवेत् ॥”
इति तिथ्यादितन्त्रम् ॥

दक्षिणायनं, स्त्री, (दक्षिणा दक्षिणस्यां दिशि
दक्षिणे गौले वा अयनम् ।) सूर्यस्य दक्षिणा-
गतिः । सा श्रावणादिषट्श मासेषु भवति ।
इत्यमरः ॥ * ॥ यथा,—

“कर्कटावस्थिते भानौ दक्षिणायनसुच्यते ।
उत्तरायणसम्यक्तं मकरस्थे दिवाकरे ॥ इति ।
अयनस्योत्तरस्यादौ मकरं याति भास्करः ।
गार्शं कर्कटकं प्राप्य कुरुते दक्षिणायनम् ॥”
इति विष्णुपुराणोक्ताङ्गुडादावयनपरिग्रहः
चौरेश ।

दिनमानादिनोधे तु सिद्धान्तादयनपरिग्रहः ।
इति ॥

दृग्मन्क्रान्तिः, पुं, पश्चात्तारादिनान्तरे ।
मकरवर्षं चतुःपञ्चपलमानक्रमेण तु ॥
षट्पञ्चदशदिनान्तरे क्वदिनं स्थादयनं रवेः ।
एवं चतुःपञ्चदिनमयनारम्भणं क्रमान् ॥
अनक्रमेण च तद्वत् स्थादुद्गयानं रवेर्ध्रुवम् ॥

कर्किसंक्रमणे तद्रदमितो दक्षिणायनम् ।
अयनार्थक्रमेणैव विद्युवारम्भणं तथा ॥”

इति च ज्योतिस्तन्त्रम् ॥

तत्र जातस्य फलं यथा,—

“यास्यायने यस्य भवेत् प्रकृतिः

शूद्रः कठोरः पिशुनस्वभावः ।

चतुष्पदाऽऽः क्षपिमानश्चं-
ञ्वाचामश्रान्तो मनुजः प्रतापी ॥”

इति कोट्टीप्रदीपः ॥ * ॥

कर्कटसंक्रान्तिः । यथा,—

“दृग्मन्क्रान्तिः कर्कटसंक्रान्ती हे तूद्गदक्षिणायने ।

विद्युवती तुलामेने गोलमध्ये तथापराः ॥”

इति तिथ्यादितन्त्रम् ॥ * ॥

अयनचक्रं यथा,—

“चक्रं सारं विलिख्य गृहपतिरयने संक्रमञ्चेत्
करोति

यस्मिन्नुच्चै तद्वत् मरणभयकरं शूलमूले
निदध्यात् ।

तत्पश्चादारभ्य विविधभयकरं शूलपार्श्वे-
र्धलामः

सौख्यं स्याच्चक्रगर्भे विविधसुनिमतं विहि
वामक्रमेण ॥”

इति ज्योतिषम् ॥

(“त एते शीतोष्णवर्षलक्षणाश्चन्द्रादिवयोः काल-
विभागकरत्वाद्यने हे भवतो दक्षिणसुत्तरश्च ।
तयोर्दक्षिणं वर्षाशरद्धेभन्तास्तेषु भगवाना-
प्याथ्यते सोमोऽम्बलवणमधुराश्च रसा वलवन्तो
भवन्तुत्तरोत्तरश्च सर्वप्राणिनां जलमभिवर्द्धते ॥”
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने षष्ठ्याध्याये ॥)

दक्षिणारः, [स] पुं, (दक्षिणे दक्षिणभागे अक्षरै-
भस्य ।) आधकान्तुं कदक्षिणाङ्गप्रणितम् ॥
इत्यमरः । २ । १० । २४ ॥

दक्षिणाहः, त्रि, (दक्षिणामर्हतीति । अर्ह +
“अर्हः ।” ३ । २ । १२ । इत्यच् ।) दक्षिणा-
योग्यः । अज्वाशये दक्षिणामर्हति यः । इति

भरतः ॥ तत्पठ्यायः । दक्षिणीयः २ दक्षिण्यः
३ । इत्यमरः । ३ । १ । ५ ॥

दक्षिणावर्त्तकी, स्त्री, (दक्षिणे आवर्त्तते इति ।
आ + वृत् + खुल् । गौरादित्वात् ङीष् ।)

दृष्टिकालः । इति राजनिर्घण्टः ॥

दक्षिणाशापतिः, पुं, (दक्षिणाशाया दक्षिणस्या
दिशः अधिपतिः ।) यमः । इति हेमचन्द्रः ।
२ । ६८ ॥

दक्षिणीयः, त्रि, (दक्षिणामर्हतीति । दक्षिणा +
“कङ्कुरदक्षिणाच्छ च ।” ५ । १ । ६६ । इति

ह्रः ।) दक्षिणाहः । इत्यमरः । ३ । १ । ५ ।
(यथा, हरिवंशे । ४८ । ७६ ।

“कृतवः संप्रवर्त्तन्तां दक्षिणीयैर्द्विजातिभिः ।
दक्षिणाशोपवर्त्तन्तां यथोक्ताः सर्वसन्निभः ॥”

तथाच अथर्ववेदे । ८ । १० । ४ ।
“यज्ञतोदक्षिणीयो वासतेयो भवति य

एवं वेद ॥”)

दक्षिणेन, अ, (दक्षिण + “एनवन्तरस्थाभदूरे
ऽपञ्चम्याः ।” ५ । ३ । ३५ । इति एनम् ।)

दक्षिणदिशि । इति रायसुकुटः ॥ दक्षिणभागे ।
(अस्य योगेन द्वितीया भवति ।) यथा,—

“दक्षिणेन हरिं रुद्रो गोविन्दमतिनेश्वरः ।
येनेशं हरिरीशस्व” तेनेशमभिलोऽर्चकाः ॥”

इति सुग्धवोधम् ॥

(कचित् द्वितीयाप्रयोगाभावोऽपि दृश्यते । यथा,
महाभारते । ३ । ८३ । ४ ।

“दक्षिणेन सरस्वत्या दधद्वत्युत्तरेण च ।
ये वसन्ति कुरुक्षेत्रे ते वसन्ति त्रिपिठेषु ॥”)

दक्षिणोर्मा, [न] पुं, (दक्षिणे ईर्ष्यं ब्रह्मं यस्य ।
“दक्षिणोर्मा लुब्धयोगे ।” ५ । ४ । १२६ । इति

अनिच् ।) आधशराघातात् दक्षिणाङ्गप्रण-
युक्तम् ॥ तत्पठ्यायः । दक्षिणारः २ । इत्य-
मरः । १० । २४ ॥ (यथा, भट्टिः । ४ । ४४ ।

“दृग्गुप्तमिव दृग्गोऽथ दक्षिणोर्मा
दिशमिव दाहवतीं मरावदयन् ॥”)

दक्षिण्यः, त्रि, (दक्षिणामर्हतीति । “कङ्कुर-
दक्षिणाच्छ च ।” ५ । १ । ६६ । इति चका-
रात् यत् ।) दक्षिणाहः । इत्यमरः । ३ । १ । ५ ॥

(यथा, भट्टिः । २ । २६ ।

“दक्षिण्यदिष्टां कृतमार्त्तजौने-
स्तद्व्यातुधनैश्चित्ते प्रसर्पत् ॥”)

दग्धं, स्त्री, कृत्तयम् । इति रत्नमाला ॥

दग्धः, त्रि, (दृश्यते अ इति । दृह + क्तः ।)
भस्मीकृतः । पोडा इति भाषा । तत्पठ्यायः ।

पुष्टः २ पुष्टः ३ उषितः ४ । इत्यमरः । ३ ।
१ । ६६ ॥ (यथा, मनुः । ८ । १८६ ।

“चौरैर्द्वैतं जलेनोद्गमप्रिना दग्धमेव वा ।
न दद्यात् यदि तस्मात् स न संहरति किञ्चन ॥”)

“पञ्चाणामामिषं पर्यम् ।
गोर्वर्च्यमामिषं चौरं फले जम्बीरमामिषम् ।
आमिषं रक्तश्राकश्च सर्वं च दग्धमामिषम् ॥”
इति कर्मलौचनम् ॥

(खानम् । यथा, अमरुद्भूतके । २४ ।
“रुहायामपि वाचि ससितमिदं दग्धानं
चायते ॥”)

चन्द्राश्रितराशिभूलकपारिभाषिकम् ॥ यथा,
ज्योतिषतन्त्रे ।

“दृग्गसिद्धौ द्वितीयायां प्रथमायां तुलान्दगौ ।
पञ्चम्यां बुधराशौ द्वौ सप्तम्यां चापयन्त्रभे ॥
नवम्यां सिंहकोटाखाधिकदृशां गुरोर्गुहे ।
दृग्मौनौ त्रयोदश्यां दग्धसंक्रान्तौ सहाः ।
दग्धसदाति यत् कर्म कृतं सर्वं विनश्यति ॥”)

दग्धकाकः, पुं, (दग्ध इव क्षण्यवर्षः काकः ।)
द्रोणकाकः । इति हेमचन्द्रः । ४ । २८६ ॥

दग्धरथः, पुं, (दग्धो रथोऽस्य ।) चित्ररथ-
गन्धर्वः । इति महाभारतम् ॥ (यथा, महा-
भारते । १ । १७१ । ३६ ।

“अस्त्राग्निना विचित्रोऽयं दग्धो मे रथ उत्तमः ।
सोऽहं चित्ररथो भूत्वा नाका दग्धरथोऽभवम् ॥”)